HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ישבה לה ולא בדקה. לכל נשים קאי ולאו לעיל מהדר: **טמאה.** לתורת בזמנו נד: **כמחבא.** ממחט ליסטין לו (ה) כרכוס: **ימי זוב.** ימי סליקו: **ושומרת יום.** כיון שנפתח מעיינה ולמתה היום לע"ג דכתוב י"ל היא הויא למתר במזקק טמאה: **גמ' לומר שמיעה לריכה בדיקה.** שמרית ועדיפ ומשמעו לריכה לבדוק כלאיתא בפ"ק (לעיל דף י.): **והא מדקאני סיפא ישבה.** למשמע לישנא מכלל לו'. והאי לפריך (ג) כן דמ"ד להאי ישבה למוך י"ל קאי: **לימי נדה.** לימים שרואין לנדה כגון למחר י"ל שבין נדה לנדה: **בחזקת טהרה.** שנתקלקו דמיס בנדותה ויצאו: **לימי נדה.** למחר שעברו י"ל ולרוייס לבא ימי נדה: **בעיא בדיקה.** לכתחלה אבל ישבה ולא בדקה לישנא טהורה ואם הגיע וסת הקבוע לה ולא בדקה הרי זו טמאה: **לא צריכא.** הא דקתני כל י"ל בחזקת טהרה אלא לר"מ דאמר בסוף פרק לשעון נגמרת: **למאי יוליף.** משמע כל י"ל: **דלמא אמיא לקלקולא דימי נדה.** דימים שרואים לנדה מסורה לשמש שמא תקלקלנו: **רבא אמר.** מתני' דקתני כל י"ל בחזקת טהרה: **לומר.** שאם תרצה בהם לינה מטמאה מעת לעת לפי שמסולקין דמיה: **הנדה.** כלומר אשה שרואה דם מטמאה מעת לעת כדאיתא בתלת נדותה: **והזבה ושומרת יום.** כלומר והרואה בתוך י"ל בין שרואה ג' ימים דהויא זבה בין שרואה יום אחד דהויא שומרת יום מטמאה מעת לעת כדאיתא בשלהי המקבל: **היולדת.** שילדה דם בפחות הקבר מטמאה מעת לעת כדאיתא בשלהי המקבל: **חייש בר רב הונא.** פי' לעתה ג' פעמים מט"ו לט"ו אין זה ואם לעונין היה שעתה או לעונין שאם לא בדקה תהיה טמאה למט"ו לט"ו הוו ימי זיבה וכן כל הימים משלמו ז' ימי נדות עד י"ס דשלמי ימי זיבה בהדי נדות: **לא שמיע לי הא שמעתתא.** דרב יוסף תלמידו דרב יהודה שהוא תלמיד של רב ושמואל ואלה רב יוסף ועקר תלמודו וכשהיה שומע מימרא דרב ושמואל ואינו מזכר לשומה שמועה מפמיס ולאו תלמידו של רב יהודה אני ולא אמר לי שמועה זו ואפילו תלמידו מזכירו (נדרים דף מג.): **הא אמרת ניהלן.** קושם מוליך: ה"ג **והא אמרת ניהלן.** על משנה זו אמרת לנו משמיס לאין לשה קובעת לה ואם ימי זיבה: **למודה.** רגילה: **יום ט"ו.** לקמן מפרש ליום ט"ו לטבילתה: **ושיננה.** לה ואם ליום כ' פעם אחת: **זה וזה אסורין.** אין ל"ל ט"ו שעבר שאסור שהרי כל היום המתינה שמא תראה לקי"ל [לקמן סג.] למייב לשם לפרוש מלשמו שמוך לוסתה ואין ל"ל יום כ' שראתה בו שהרי נדה היא אלא ק"ק כשימצוד ויגיע ט"ו לשמוס לשמש שהרי יום ושתה הוא ועליין לא לילגתו אלא פעם אחת ואין ואם נעקר בפחות מג"פ וכשיגיע יום כ' לראייה אל כ' לשמוס לשמש שמא תקבע ואם מכ' לכ' שהרי שינתה פעם אחת ליום כ' וכן פעמים ליום כ' זה וזה אסורין יום ט"ו ויום כ' הבא אצל ג' פעמים ליום כ' הותר יום ט"ו ונשאר יום כ': **לא שנו.** ליום ט"ו הוי ואם קבוע לליבעי תלתא זימני למיעקריה: **אלא.** שהיתה רגילה לראות יום ט"ו לטבילתה לסוף ז' ימי נדה ורואה ליום ט"ו שהוא יום כ"ב לראייתה דכתר שלמו ימי זוב לסוף י"ח והרי ד' ימים שהגיעו ימים שרואה להיות בהם נדה: **מקבע לה קבעה.** כתוב ימי זיבה לתבעי ג' זימני למיעקריה דבתלת זימנא הוא לעקר לה ואם ישבה ולא בדקה טהורה: **מהו דתימוס לה.** אם היתה רגילה מט"ו לט"ו דהיינו תוך ימי זוב מי בעיא למימס ולא תשמש ליום ט"ו קודם לראייה שמא תראה: ומתר

א ישבה לה ולא בדקה שגגה נאנסה הזידה ולא בדקה טהורה הגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי זו טמאה ב"ר"מ אומר: ג אם היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי זו טהורה מפני ד שחרדה מסלקת את הדמים ה אבל ימי הזב והזבה ושומרת יום כנגד יום הרי אלו בחזקת טומאה: **גמ'** למאי הלכתא אמר רב יהודה לומר שאינה צריכה בדיקה והא מדקתני סיפא ישבה ולא בדקה מכלל דלכתחלה בעיא בדיקה סיפא אתאן לימי נדה ו דוה"ק כל י"א בחזקת טהרה ולא בעיא בדיקה אבל בימי נדתה בעיא בדיקה ישבה ולא בדקה שגגה נאנסה הזידה ולא בדקה טהורה רב חסדא אמר לא צריכא אלא לר"מ דאמר ז אשה שאין לה וסת אסורה לשמש ה"מ בימי נדתה אבל בימי זיבתה בחזקת טהרה קיימא א"ה אמאי א"ר מאיר יוציא ולא יחזיר עולמית דלמא אתיא לקלקולא בימי נדה הא מדקתני סיפא הגיע שעת וסתה ולא בדקה מכלל דבאשה שיש לה וסת עסקינן חסורי מחסרא והכי קתני כל י"א בחזקת טהרה ושריא לבעלה ובימי נדה אסורה בד"א באשה שאין לה וסת אבל יש לה וסת מותרת וצריכה בדיקה ישבה ולא בדקה שגגה נאנסה הזידה ולא בדקה טהורה הגיע שעת וסתה ולא בדקה טמאה הא מדסיפא ר"מ רישא לאו ר"מ כולה ר"מ היא וה"ק אם לא היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה טמאה שר"מ אומר אם היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה טהורה שחרדה מסלקת את הדמים ט רבא אמר לומר שאינה מטמאה מעת לעת מיתיבי י הנדה והזבה והשומרת יום כנגד יום והיולדת כולן מטמאות מעת לעת תיובתא כ רב יא הונא בר חייא שמואל לומר יב שאינה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה יג אמר רב יוסף לא שמיע לי הא שמעתתא א"ל אביי את אמרת ניהלן ואהא אמרת לן יד היתה למודה להיות רואה יום ט"ו (יום) ושינתה ליום כ' זה וזה אסורין לשמש שינתה פעמים ליום כ' זה וזה אסורין ואמרת לן עלה אמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש אלא ט"ו לטבילתה שהן כ"ב לראיתה דהתם בימי נדתה קאי לה אבל ט"ו לראיתה דבימי זיבתה קאי לא קבעה אמר רב פפא אמרינהא לשמעתא קמיה רב יהודה מדסקרתא מקבע לא קבעה מיחש מהו דניחוש לה אישתיק ולא א"ל ולא מידי אמר רב פפא נחזי אנן היתה למודה להיות רואה ליום ט"ו ושינתה ליום כ' זה וזה אסורין

לא צריכא (ג) לר"מ. ומועיל מה שהיא במחזקת טהרה שמותרת לשמש כל זמן שלא גירשה ג"ש יום: **והיולדת** כולן מטמאות מעת לעת. אע"ג דמעוברת דייה שעתה הכא שיצא דם לפתיחת הקבר שאני אי נמי כר' יוסי דבני הפסקה ג' עונות א"נ כגון שראתה פעם אחת ולית ליה דדיין כל ימי עיבורן: **לומר** שאינה קובעת וסת בתוך ימי זיבתה. ה"פ דמתני' כל י"א יום בחזקת טהרה כלומר היא בחזקת שאינה רואה והיא מסולקת מדמים הילכך אפי' אירע שראתה ג' פעמים בתוך ימי זיבתה מקרה בעלמא הוא ולא הוי קביעות וסת: מיחש מהו דתיחוש ליה. פירש"י אם היתה למודה לראות מט"ו לט"ו מהו שתחוש לפרוש מבעלה כשיגיע זמן וסתה ופשיט ליה רב פפא מהא דאמרינן היכא דשינתה לכ"ד דכי הדדי אתו כ"ב קיימא בתוך ימי זיבתה וקתני זה וזה אסור וכי היכי דחוששת כשיגיע זמן וסתה בתוך ימי זיבתה לוסת שקבעה חוץ לימי זיבה ה"ה חוששת לוסת שקבעה בתוך ימי זיבתה. וניחא טפי לפרושי הכי מיקבע לא קבעה בימי זיבתה מיחש מהו שתחוש בתוך ימי זיבתה לוסת שקבעה חוץ לימי זיבתה מי אמרינן כי היכי דלא קבעי לה וסת בתוך ימי זיבתה משום ע"י קביעות של ימי נדה לפסול פעם רביעי אפי' בא וסת בימי זיבה ואפילו מיימי שפיר דמייתין: מתמר

מסורת הש"ס

ה) לעיל ט. [ט:], ו) [לקמן כ:], ג) [לעיל עג. סוטה כ:], ד) [לקמן סא:], ה) [כפ"ר הגי' מיימ בר ר"ש וכ"ג כ"ש], ו) [לקמן סא:], ז) [עירובין י. וב"ק], ח) לקמן סג.

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה במחבא כלכוס. ג"כ מצאנו לכתובות דף כו והכי מלקתני וכו' לפריך (ג) ד"ה והא מדקתני וכו' לפריך הכי קס"ד להאי: (ג) תוס' ד"ה לא לריכא אלא לר"מ:

מוסף רש"י

במחבא. ממחמ פחד ליסטין וכוללת (לעיל סז. וכתובות ל"ז ע"ב). **הרי זו טהורה.** שם בדקה אחרי כן ומלאתה טהורה ולא אמר אוקי בחזקת טהרה (סוטה ב:).

סב א מיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"ב ופ"ג מהל' מטמאי משכב ומושב הל"ה סמג לאוין קיג טוש"ע יו"ד סימן (קפו סעי' ד) [קפט סעיף ד]:

סג ב (מיי' שם) סמג שם טוש"ע שם סי' קפד סעיף ח:

סד ג ע"ש במיי' שם פ"ו הל' כה כב:

סה ד מיי' שם פ"ח הלכה יא:

סו ה מיי' פ"ג מהל' משכב ומושב הל"ד:

סז ו מיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"ט סמג לאוין קיג טור יו"ד סימן קפט:

סח ז מיי' שם הל"ח סמג שם טוש"ע יו"ד סי' קפט סעי' ג וסעי' יד:

תום' הרא"ש

לא צריכא לר' מאיר כו'. ותימה וכיון דצריך להוציא משום דילמא אתי לקלקולא בימי נדה מאי נפקא מינה דאחד עשר בחזקת טהרה וי"ל דנפקא מינה דמותרת לשמש כל זמן שלא גירשה. א"נ דלא אתי חיוב לגרשה עד שיעברו י"א יום: **והיולדת** כולן מטמאות מעת לעת. אע"ג דמעוברת דייה שעתה הכא שיצא דם לפתיחת הקבר שאני אי נמי כר' יוסי דבני הפסקה ג' עונות א"נ כגון שראתה פעם אחת ולית ליה דדיין כל ימי עיבורן: **לומר** שאינה קובעת וסת בתוך ימי זיבתה. ה"פ דמתני' כל י"א יום בחזקת טהרה כלומר היא בחזקת שאינה רואה והיא מסולקת מדמים הילכך אפי' אירע שראתה ג' פעמים בתוך ימי זיבתה מקרה בעלמא הוא ולא הוי קביעות וסת: מיחש מהו דתיחוש ליה. פירש"י אם היתה למודה לראות מט"ו לט"ו מהו שתחוש לפרוש מבעלה כשיגיע זמן וסתה ופשיט ליה רב פפא מהא דאמרינן היכא דשינתה לכ"ד דכי הדדי אתו כ"ב קיימא בתוך ימי זיבתה וקתני זה וזה אסור וכי היכי דחוששת כשיגיע זמן וסתה בתוך ימי זיבתה לוסת שקבעה חוץ לימי זיבה ה"ה חוששת לוסת שקבעה בתוך ימי זיבתה. וניחא טפי לפרושי הכי מיקבע לא קבעה בימי זיבתה מיחש מהו שתחוש בתוך ימי זיבתה לוסת שקבעה חוץ לימי זיבתה מי אמרינן כי היכי דלא קבעי לה וסת בתוך ימי זיבתה משום שהיא מסולקת דמים. הכי נמי אינה צריכה לפרוש כשיגיע זמן וסתה בתוך ימי זיבתה: